

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.

ਬਦਰੀ ਦਾਸ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਚੁੰਨੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ , - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1959 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 723

ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ (1882 ਦਾ IV)— ਧਾਰਾ 53 - ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਫਰਜ਼ੀ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕ੍ਰੇਡਿਟਰਾਂ (ਲੈਣਦਾਰਾਂ, ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ) ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 53 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਿਪ੍ਰੇਸੈਂਟੇਟੀਵ (ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ) ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ

28 ਦਸੰਬਰ, 1960

ਹੇਲਡ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀਆਂ ਇੱਕਸਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਕਨੀਕੀਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿਚਲੇ ਕਈ ਸੇਕਸ਼ਨਸ ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤੌਰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਗਈ / ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਡਰ 1, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਲਾਲ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਕੈਂਪ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਚੇਤ ਸਿੰਘ ਕੱਲ੍ਹਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਨੂਰਪੁਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958, ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਡਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 5 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ 1 ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵੇਚੀ ਗਈ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕਰਨਗੇ।

ਏ.ਸੀ. ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਅਤੇ ਵੀ.ਸੀ. ਮਹਾਜਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਐਚ. ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਕੇ.ਸੀ. ਸੂਦ, ਮਿਸ ਸੁਰਜੀਤ ਟੌਕ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਲ. ਸੋਨੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ. - ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਦੇ ਮਿਤੀ 29
ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ
ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਨੇ
ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ
ਮਕਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼
ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ 5,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ। 5 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਵਿਵਾਦ
ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 5,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ
(Exhibit) ਡੀ 1 ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਬਦਰੀ ਦਾਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸਨੇ
ਉਪਰੋਕਤ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਡੀਡ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਉਸਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। 6 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਚੁੰਨੀ ਲਾਲ ਨੇ
ਡੈਕਲੇਰੇਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਕਰਨ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ , 5
ਜੁਲਾਈ, 1956 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਬਦਰੀ ਦਾਸ ਦੇ ਹੱਕ
ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਫਰਜ਼ੀ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ
ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ
ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ/ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ (ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ) ਅਤੇ
ਬਦਰੀ ਦਾਸ (ਖਰੀਦਦਾਰ) ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ , ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ
ਵਿਚ ਸੇਲ ਕੰਸਿਡਰੇਸ਼ਨ (ਰਕਮ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ) ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ
ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ
ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ (ਰਿਪ੍ਰੇਸੇਂਟੇਟੀਵ) ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ:

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

- (1) ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ (ਰਿਪ੍ਰੇਸੇਂਟੇਟੀਵ) ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ (ਸੇਲ) ਕੰਸਿਡਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸੀ?
- (3) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- (4) ਰਾਹਤ

ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿਤੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹਨ-

- a) ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਕਿ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ; ਅਤੇ
- (2) ਕਿ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਗਲਤ ਸਨ

ਇਸ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ

ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਐਕਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਕਨੀਕੀਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਨੁਕਤਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਜੇਰਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਨੌਹਰ ਚੰਦ (1) ਵਿੱਚ ਪੈਪਸੂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੇ 53, ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਾਥ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿਚ (1)। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਹਨ ਚੀਨਾ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਗੁਲ ਅਹਿਮਦ (2), ਅਤੇ ਬੰਤੋ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਲਾਲਾ ਸ਼ਿਵ ਪਰਸ਼ਾਦ (3)

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੱਜਮੈਂਟ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਲੈਣਦਾਰ

ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸਿਰਫ ਓਬਿਟਰ ਡਿਕਟਮ (ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਇੱਕ ਆਮ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਲੈਣਦਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ ਬੰਤੋ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਲਾਲਾ ਸ਼ਿਵ ਪਰਸ਼ਾਦ (3) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮ ਸ਼ਿਵ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲਖੀ ਰਾਮ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਖੀ ਰਾਮ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਚਿਰੰਜੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਦੇਵ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੋ ਧੀਆਂ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੰਤੋ ਦੇਵੀ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਸਥਿਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਫਰਮ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੰਤੋ ਦੇਵੀ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਿਲਖੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਚਿਰੰਜੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਦੇਵ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ /

ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ ਬੰਤੋ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਲਾਲਾ ਸ਼ਿਵ ਪਰਸ਼ਾਦ (3) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮ ਸ਼ਿਵ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲਖੀ ਰਾਮ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਖੀ ਰਾਮ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਚਿਰੰਜੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਦੇਵ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੋ ਧੀਆਂ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੰਤੋ ਦੇਵੀ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਅਤੇ

ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਸਥਿਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਫਰਮ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੰਤੋ ਦੇਵੀ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਿਲਖੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਚਿਰੰਜੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਦੇਵ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਮ, ਘਰ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ।

ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੰਤੋ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਚਿਰੰਜੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਦੇਵ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੰਤੋ ਦੇਵੀ ਨੇ ਉਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੁਣ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸ਼੍ਰਮਤੀ ਰੀਓਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 20, ਅਤੇ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਜੋ ਉਕਤ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਚ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਕਤ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਨੋਟ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ
ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।